

מסכת סנהדרין

פרק ב' משנה ד'

ומוציא למלחת הרשות על פי בית דין של שבעים ואחד. ופזרץ לעשות לו זרחה, ואין ממחין בידו. זרחה הפלחה אין לו שעור. וכל העם בויזין ונתקנין לפניו, והוא נוטל חלק בראש. לא ירבה לו נשים (דברים יז), אלא שמנה עשרה. רבוי יהודה אומר, מרבה הוא לו, ובלבך שלא יהו מסירות את לבו. רבוי שמעון אומר, אפילו אחת ומסירה את לבו, הרי זה לא ישאנה. אם כן למה נאמר (דברים יז) ולא ירבה לו נשים, אפילו כאביגיל. לא ירבה לו סוסים (שם), אלא כדי מרכבתו. וכסף וזכה לא ירבה לו מאד (שם), אלא כדי לפן אפסניה. וכותב לו ספר תורה לשמו. יוצא למלחתה, מוציאה עמו. נכס, מכניותה עמו. יושב בדיון, היא עמו. מיסב, היא כנגן, ╲נאמר (שם) והיתה עמו וקראה בו כל ימי חייו:

